

**31
MARÇ**

VAGA

GENERAL EDUCATIVA

**...I PREPAREM
LA INDEFINIDA
A MAIG !!**

MOBILITZA'T!

- RECUPEREM EL PODER ADQUISITIU ▪ **MENYS RÀTIOS** ▪ MÉS PLANTILLES
- **MILLORS INFRAESTRUCTURES** ▪ MENYS BUROCRÀCIA ▪ **MÉS VALENCIÀ**

REDACCIÓ

DIRECTOR: Manel Àlamo • **CAP DE REDACCIÓ:** Clara Esteve • **CONSELL DE REDACCIÓ:** Manel Àlamo, Joan Blanco, Marc Candela, Vicent X. Contrí, Clara Esteve, Ma Carmen Gil, Marc Ruiz, German Nando • **REVISIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano • **DISSENY I MAQUETACIÓ:** Òscar Rosaleñ i JuanRa Ortiz • **PORTADA:** Òscar Rosaleñ • **AUDIOVISUALS:** Manel Àlamo, Clara Esteve, Vicent X. Contrí • **WEB:** Merche Arráez • **COL-LABORACIONS:** Manuel Abbunto, Manel Àlamo, Joan Blanco, Bérénice Bourret, Marc Candela, Vicent X. Contrí Ribes, Clara Esteve, Mari Montiel Roca, Lola Navarro, Xavier Nogués, Pau Pérez Ledo, Ginevra Rizzo, USTEC.

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:

Juan de Mena, 18, baixos. 46008 València.
Telèfon 963 919 147, Fax 963 924 334, alliolí.
stepv@intersindical.org, www.intersindical.org/stepv • **TIRATGE:** 21.000 exemplars, ISSN: 1576-0197 • **DEPÓSIT LEGAL:** V-1.454-1981 • **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075

INTERINDICAL VALENCIANA

ALACANT: Glorieta Poeta Vicente Mogica, 5-12. 03005, Tel. 965 98 51 65 • **ALCOI:** Alcoleja, 5. Tel. 690 158 689 • **ALZIRA:** Plaça del Sufragi 11, Ent A i B. 46600, Tel. 96 240 02 21 • **ELX:** Maximilià Thous, 121-B. 03201, Tel. 966 22 56 16 • **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003, Tel. 964 26 90 94 • **VALL D'UIXÓ:** Avinguda Jaume I, 31 E (entresol), 12600, Tel. 648 53 32 41 • **GANDIA:** Av. d'Alacant, 18-1r. 46701, Tel. i fax. 962950754 • **VALENCIA:** Juan de Mena, 18, bxs. 46008, Tel. 96 391 91 47 • **BUNYOL:** Pl. Layana 1b. 46360, Tel. 960 823 260 • **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2a. 46800, Tel. 96 228 30 67 • **SAGUNT-PORT DE SAGUNT:** Pintor Pinazo 27, Port de Sagunt • **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Ciències Socials. Tel. 965 90 95 12 • **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964 72 88 12, **UNIVERSITAT DE VALENCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 96 398 30 18 • **UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALENCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121, bxs. Tel. 966 22 56 16 • **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 96 387 70 46

EDITORIAL

«CAP A LA VAGA INDEFINIDA!»

Si volem aconseguir millores en les nostres condicions laborals és fonamental que totes i tots alcem la veu i eixim als carrers. És l'única manera que entén l'Administració per a cedir davant les reivindicacions de les treballadores i treballadors. Així va ocórrer l'any passat a Astúries i al País Basc, on el 80% del professorat va secundar les vagues que es van convocar. I així ocorre enguany a Catalunya, on un percentatge molt alt del professorat participa en les jornades de mobilitzacions.

Les condicions laborals del professorat valencià no podem dir que siguen òptimes. Més prompte al contrari. Des de finals del curs passat, STEPV lidera una plataforma reivindicativa a la qual s'han sumat la majoria dels sindicats que formen part de la Mesa Sectorial d'Educació. És urgent que recuperem el nostre poder adquisitiu. Si volem atendre l'alumnat d'una manera individualitzada, cal reduir el nombre d'alumnes per aula. En

aquest sentit, és fonamental comptar amb unes plantilles de professorat adequades. La burocràcia també ens ofega i provoca que anem sobrecarregats de feina. Volem fer classe, no omplir paperassa que, després, no serveix per a res. També reivindicuem unes infraestructures docents dignes: cal tindre escoles en condicions. I no només en les poblacions que van patir la dana, sinó arreu del país. Finalment, des de l'STEPV exigim més presència del valencià en les aules i que s'acaben els atacs sistemàtics del govern PP-VOX contra la nostra llengua.

Aquesta plataforma reivindicativa ha guiat el nostre calendari de mobilitzacions. L'11 de desembre STEPV, CCOO, UGT i CSIF vam convocar una jornada de vaga, que va paralitzar el sistema educatiu. Les protestes han continuat amb el nou any. El passat dia 28, desenes de milers de docents van omplir els carrers de Castelló, València i Alacant. Però pareix que la nova consellera d'Educació no es dona per entesa. Tot són bones paraules, però a l'hora

de la veritat, res de res. Exigim un calendari de negociacions real amb l'Administració per a abordar totes les qüestions de la plataforma reivindicativa. Unes reivindicacions que incideixen en la dignificació de la professió docent i, sobretot, en la millora de l'escola pública valenciana i en l'atenció del nostre alumnat que, al cap i a la fi, ha de ser l'objectiu fonamental del sistema educatiu. Perquè si volem que la nostra societat prospere, ha de comptar amb una ciutadania formada, preparada i amb capacitat crítica per a afrontar els reptes que ens oferirà el futur.

Per tots aquests motius, el pròxim dia 31 de març el professorat valencià anirà a la vaga. I si la consellera Ortí i el secretari autonòmic McEvoy no es comprometen a millorar les condicions laborals del professorat, el curs acabarà en maig. Perquè ja ens hem cansat d'aquest govern i de la seua falta d'empatia.

Mobilitzem-nos! Mobilitza't!

STEPV LLANÇA UNA CAMPANYA PER A ORGANITZAR-NOS EN ELS CENTRES

Davant les pròximes mobilitzacions per a millorar les condicions salarials i laborals del professorat, STEPV vos anima a autoorganitzar-vos en els centres educatius, fer d'enllaç i coordinar-vos amb el Sindicat. Per aquest motiu, hem elaborat un cartell i un díptic en què expliquem la campanya «Mobilitza't» amb propostes per a fer accions, participar en les mobilitzacions i convocar assemblees als centres. Vos demanem que vos descarregueu el PDF i seguïu les accions proposades per tal que el vostre centre estiga actiu per a secundar les accions proposades i reba el suport del màxim nombre de professorat. Com més gent participe en les mobilitzacions més possibilitats tenim que la Conselleria ens escolte.

En aquest QR trobaràs l'enllaç en el díptic on t'expliquem la campanya.

ENQUESTA PER A CONÈIXER LES VOSTRES PROPOSTES SOBRE LA VAGA DE MAIG

D'altra banda, també hem elaborat una enquesta per a conèixer les vostres propostes al voltant del tipus de vaga que esteu disposats a realitzar i en quines dates. L'enquesta és totalment anònima.

Ací tens el QR per a accedir a l'enquesta:

Amb la col·laboració de:

ALL

Per a la consellera d'Educació, Maria del Carmen Ortí, per negar-se a negociar les condicions laborals amb els docents, per retallar plantilles, per atacar el valencià prohibint l'ensenyament d'autors catalans i balears, per voler ampliar els dies lectius en Pasqua i Nadal i per desatendre les infraestructures educatives.

OLI

Per al conjunt del professorat que s'ha mobilitzat en les manifestacions i concentracions en defensa dels drets laborals. Gràcies a la seua pressió està sobre la taula la convocatòria d'una vaga indefinida en maig que tindrà el seu punt de partida en la primera jornada d'atur el proper 31 de març.

DE MOTIUS PER A LA MOBILITZACIÓ, ENS EN SOBREN

STEPV iniciava al setembre la campanya “Mobilitza’t” per a fer front a les agressions de la Conselleria i millorar les condicions salarials i laborals del professorat. En aquest article vos expliquem els orígens de la mobilització i la situació actual

El maig de 2025, el Sindicat va fer una reflexió sobre la situació de l'ensenyament i va arribar a la conclusió que el curs 2025/26 havia de ser el curs de la mobilització per a recuperar el poder adquisitiu i millorar les condicions laborals. Igualment calia mantindre la lluita per la derogació de la mal anomenada llei de llibertat educativa.

Calia continuar amb la mobilització al carrer, com ja vam iniciar en la vaga educativa del 23 de maig de 2024, després de conèixer l'esborrany de la llei de llibertat educativa, i durant el curs 2024/25 amb les mobilitzacions per a exigir la dimissió de Mazón i del conseller Rovira pels fets de la dana. Les polítiques regressives de l'actual govern en matèria d'educació, l'abandonament de la zona dana i la manca d'interès per a negociar millores per al professorat, mereixien una resposta sindical el més unitària possible.

Recordem que durant el curs 2024/25 la Conselleria va denunciar els acords de plantilles docents, signats per tots els sindicats amb el govern del Botànic el juny de 2023 i va paralitzar la creació i adjudicació de 1.900 llocs de treball. Malgrat que STEPV va guanyar els autos del TSJ que obligaven a la Conselleria a aplicar els

acords, només es van adjudicar un 17% de les places previstes.

CONSTRUIR LA UNITAT SINDICAL

És per tot això que des del mes de juny de 2025, STEPV va iniciar una sèrie de reunions per a preparar aquestes mobilitzacions amb la resta de sindicats amb representació en la Mesa Sectorial d'Educació. Un primer exemple que la unitat sindical començava a caminar després d'anys van ser les concentracions del juliol en la Conselleria d'Educació contra les retallades en FP, en què els cinc sindicats de la Mesa Sectorial van participar amb pancarta unitària.

Al setembre es van reprendre les reunions, en les quals només van participar tres dels cinc sindicats. S'hi va acordar dur una proposta conjunta a la Junta de Portaveus del 25 de setembre, en què es tracta el calendari de negociació del curs. En aquesta reunió, presidida pel secretari autonòmic d'Educació, Daniel McEvoy, es va rebutjar la negociació d'aquestes millores: recuperació de poder adquisitiu, reducció de ràtios i de càrrega burocràtica, millora de les infraestructures, reversió de les retallades de plantilles i derogació de la llei de llibertat educativa. Davant d'aquesta resposta es va iniciar un procés assembleari comarcal i presencial durant el mes d'octubre, convocat per STEPV, CCOO i UGT, que va concloure amb la proposta d'un calendari de vagues fins al mes de maig, si no hi havia resposta de la Conselleria.

Protesta a Alacant amb motiu de la vaga de desembre

La primera acció es va dur a terme el 20 de novembre, amb el govern en funcions després de la dimissió de Mazón per la pressió del carrer i de les famílies. Centenars de docents es van concentrar a les portes dels centres per a exigir l'inici de les negociacions de la plataforma reivindicativa. La següent acció va ser la vaga de l'11 de desembre, amb una nova consellera acabada de nomenar en substitució de José Antonio Rovira: Mari Carmen Ortí. A aquestes accions, s'hi va sumar també CSIF.

LA REACCIÓ DE LA CONSELLERIA

La consellera va convocar els sindicats a partir del 7 de gener, per separat i no conjuntament com exigia el comitè de vaga, format per STEPV, CSIF, CCOO i UGT. En les reunions la consellera es va comprometre a incloure els punts de la plataforma reivindicativa en les negociacions, una condició necessària però insuficient. Les negociacions no es concretaven mai i, per això, STEPV acordava en el Consell Nacional del 25 de gener la convocatòria de mobilitzacions per a finals de febrer i principis de març davant la inacció de la Conselleria, unes accions a proposar a la resta de sindicats del comitè de vaga que, finalment, no es van dur a terme.

El 10 de febrer va tindre lloc una nova reunió de la Junta de Portaveus, mentre el professorat es tornava a concentrar a les portes dels centres educatius. Novament, la resposta del secretari autonòmic, McEvoy, va ser lamentable i simplement es va comprometre a iniciar les negociacions

a partir del març, una resposta inacceptable per al comitè de vaga, que va acordar convocar manifestacions a Alacant, València i Castelló el 28 de febrer i una nova vaga el 31 de març.

Per acabar-ho d'adobar, la Conselleria no ha deixat de perpetrar noves agressions cap al professorat i cap al valencià. En una mateixa setmana, la Conselleria va censurar el currículum de Valencià en Batxillerat, limitant-lo a l'estudi d'autors i autores estrictament valencians i a la dialectologia del territori valencià. També va aprofitar per a reforçar l'assignatura de Religió en Infantil i Primària i en Batxillerat. Igualment va modificar el calendari escolar per a declarar Nadal i Pasqua lectius. I, sense convocar Mesa Sectorial, va denunciar l'acord de professorat interí de 2010, que serà substituït per una ordre.

Al tancament d'aquesta edició, la Conselleria encara no ha convocat la Mesa Sectorial per a tractar les condicions laborals del professorat. Tanmateix, es preveu una negociació poc satisfactòria atenent les actituds que fins ara ha mostrat la Conselleria.

LA IMPORTÀNCIA DE LA MOBILITZACIÓ

Davant les agressions de la Conselleria d'Educació i la manca de voluntat negociadora, l'única resposta que queda és la mobilització, ja que és la garantia d'aconseguir millores salarials i de condicions laborals i posar fre a la bateria de mesures regressives d'aquest govern.

Ens veiem el 31 de març en els carrers.

LA VAGA INDEFINIDA DEL PROFESSORAT EXPERT I ESPECIALISTA

ACONSEGUEIX ELS SEUS OBJECTIUS

LA CONSELLERIA VA MODIFICAR DRÀSTICAMENT LES SEUES CONDICIONS LABORALS I LA REACCIÓ DEL COL·LECTIU I SINDICATS, ENTRE ELS QUALS ESTÀ L'STEPV, NO ES VA FER ESPERAR

Què és el professorat expert i especialista?

La LOMLOE regula la figura d'aquest professorat que, fins aleshores, s'anomenava professorat especialista. Aquest professorat presta serveis en Formació Professional, Ensenyaments Artístics i EOI —tot i que en menor mesura.

Són professionals de l'àmbit laboral que imparteixen determinats mòduls formatius o assignatures molt especialitzades que no pot

impartir el funcionariat, precisament per la seua especialització.

La LOMLOE divideix aquest col·lectiu entre professorat expert d'FP i especialista de Règim Especial —ensenyaments artístics i EOI— i el seu contracte passa d'un contracte administratiu, totalment irregular, a un contracte laboral.

Per què vam convocar vaga indefinida per a aquest col·lectiu?

Aprofitant aquesta nova regulació de la LOMLOE a la nostra Conselleria se li va ocórrer retallar-los l'horari i el salari en un 40% mitjançant un decret publicat a finals del curs passat.

La reacció del col·lectiu no es va fer esperar i després de diverses assemblees es va acordar convocar una vaga indefinida a partir del 3 de novembre de 2025, una vegada foren contractats com a personal laboral.

L'STEPV va col·laborar activament en la convocatòria de la vaga i en les mobilitzacions que es van dur a terme fins que la Conselleria no va tindre més remei que signar un acord a principis de desembre que recuperava pràcticament la totalitat de la jornada laboral —excepte les guàrdies— i, per tant, el salari.

Eleccions sindicals

Aprofitant la modificació introduïda en la LOMLOE, que els reconeixia com a laborals,

STEPV va iniciar els tràmits per a convocar eleccions sindicals en aquest col·lectiu en 2022, ja que no formen part de les juntes de personal docent com la resta del funcionariat i han de tindre un espai de negociació propi amb la Conselleria d'Educació.

Les eleccions no es van dur a terme finalment perquè la Conselleria, CCOO i UGT van recórrer els preavisos que iniciaven el procés electoral al·legant manca de legitimitat de l'STEPV per a iniciar les eleccions. Tot i que sí que es va reconèixer la nostra legitimitat, es va rebutjar fer les eleccions en aquell moment fins que no disposaren d'un contracte laboral i fins que no se celebraren les eleccions del funcionariat, que tindran lloc pel desembre de 2026.

Concentració a Castelló de professors experts i especialistes el passat 3 de novembre

MALESTAR DOCENT I MOBILITZACIONS

LES "CAUSES DEL MALESTAR DOCENT EN L'ENSENYAMENT PÚBLIC": UN INFORME QUE ENS IMPULSA A LA MOBILITZACIÓ

L'ESTUDI REMARCA LA NECESSITAT DE MILLORES SALARIALS I LABORALS AMB URGÈNCIA

STEPV ha presentat l'informe "Causes de l'estat del malestar docent en ensenyament públic no universitari", que forma part d'un estudi més ampli realitzat en el conjunt de l'Estat espanyol per la Confederació d'STEs, de la qual STEPV forma part. L'enquesta ha servit per a quantificar els factors que més preocupen el professorat, que coincideixen plenament amb les reivindicacions sindicals que han motivat les mobilitzacions durant aquest trimestre: millores salarials, reducció de ràtios i de burocràcia, millores de les plantilles docents i de les infraestructures educatives.

En l'informe, que també s'analitza des de la perspectiva de l'afectació de la salut laboral del professorat, es desglossen les respostes del professorat sobre els aspectes que consideren que dificulten la tasca docent, en el conjunt del País Valencià, però també a Alacant, Castelló i València.

Els diversos factors que degraden la professió s'han agrupat en les següents categories: ofensiva privatitzadora per a seleccionar el millor alumnat; falta de recursos materials i espais; enorme càrrega burocràtica; ràtios i hores lectives excessives; falta de conciliació familiar; clima de treball conflictiu —arribant fins i tot a les agressions verbals i físiques—; pèrdua de poder adquisitiu, entre altres.

Així, destaquem que el professorat valencià —però també en el conjunt de l'Estat—, considera que l'excessiva burocràcia, els salaris insuficients, les ràtios altes, l'increment de les agressions i la conflictivitat a les

aules i la manca de suport institucional són els factors que generen un malestar en el desenvolupament de la tasca docent.

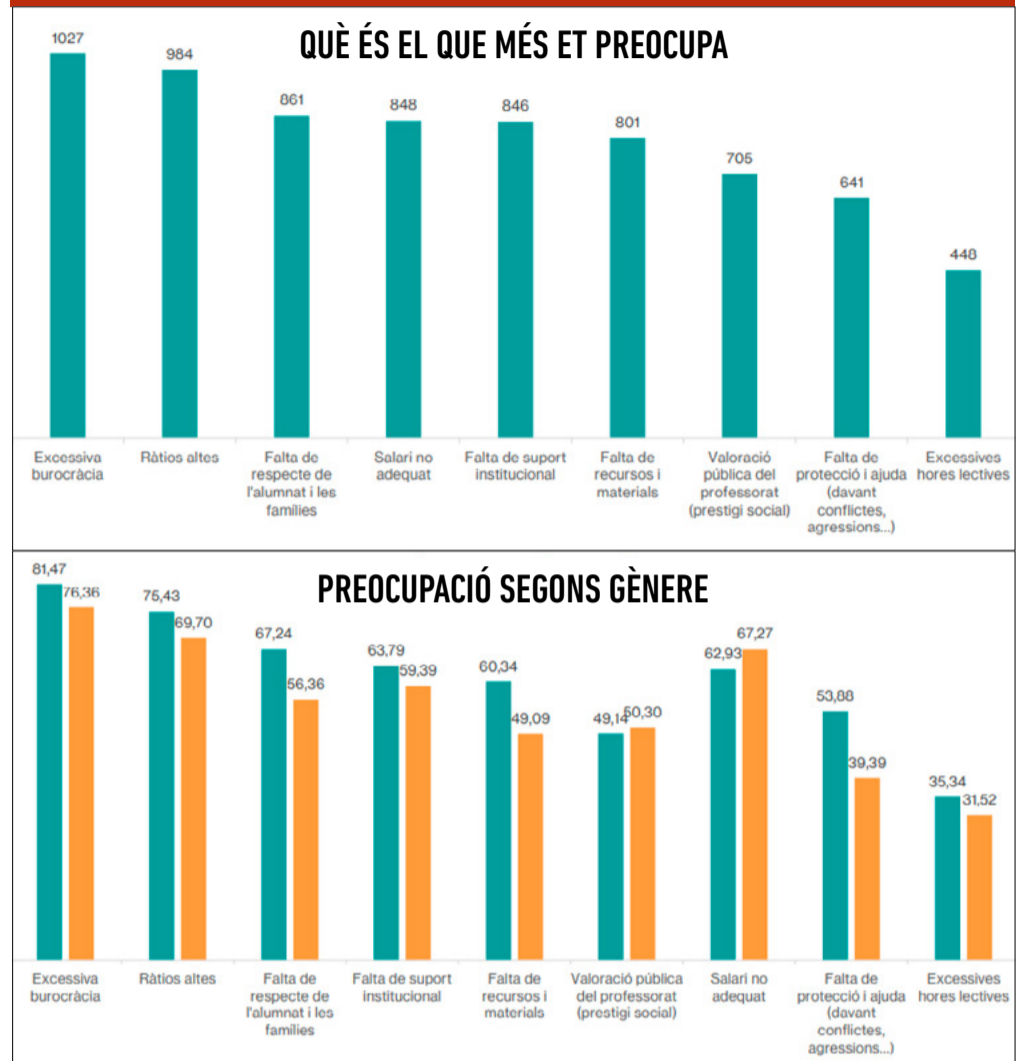
Especialment significatives són les respostes de les docents quant a l'increment de la falta de respecte de l'alumnat i les famílies cap al professorat i de la manca de protecció i ajuda de les institucions davant situacions de conflicte i agressions.

En aquest sentit, un 67% de les dones docents ha manifestat la seua preocupació quant a les faltes de respecte, davant un 56% dels homes docents. Respecte a la falta d'ajuda i protecció, és un motiu de preocupació per al 54% de les dones, mentre que només un 39% ho veu com un motiu de preocupació.

Aquestes respostes evidencien que són les dones les que més pateixen aquestes situacions d'agressions i, per tant, les que senten més desprotecció institucional. Per això STEPV va criticar durament que el recent decret de convivència de l'actual govern, que s'ha publicat aquest mateix mes de gener, ha eliminat les referències i les mesures sobre la igualtat entre homes i dones de l'anterior decret del Botànic.

STEPV també ha analitzat les dades de l'informe des de la perspectiva de l'afectació

Estudi sobre les causes del malestar docent al País Valencià - Resum dels resultats

de la salut laboral del professorat i ha exigint millores en la dotació de personal per a atendre i combatre els riscos psicosocials derivats de la situació actual, que van en augment els darrers anys, entre altres mesures.

Les respostes mostren la complexitat més gran del sistema educatiu

La labor d'ensenyar al nostre país enfronta una creixent complexitat a causa de l'augment de la diversitat a les aules. Les estadístiques assenyalen que 1.131.816 estudiants (el 14% del total) presenten necessitats específiques de suport educatiu, dels quals 3,6% (292.897) experimenten dificultats severes. És crucial destacar que l'escola pública assumeix la major part d'aquesta realitat, escolaritzant el 77% d'aquest alumnat i al 80% d'aquell en situació de vulnerabilitat socioeconòmica.

Malgrat la complexitat de l'entorn, el professorat es troba sota una constant crítica per part de l'Administració i els mitjans de comunicació. L'escassetat de professorat per a cobrir vacants s'ha convertit en una realitat alarmant. Amb el pas dels anys, la degradació

de la professió docent ha anat en augment, una pesada càrrega de tasques administratives, moltes de les quals no corresponen a la labor docent han creat la "tempesta perfecta", que està provocant un abandó inèdit en el sector.

El progrés del sistema educatiu requereix un canvi substancial en el seu finançament. La inversió en educació continua estant per davall de la mitjana de l'OCDE. Perquè l'aposta per l'educació pública siga creïble és necessari un finançament adequat. Aquesta situació s'agreuja al País Valencià, que suma un infrafinançament històric a una política del govern valencià més preocupat per fer oposició al govern central, encara que siga renunciant a la millora del seu finançament. L'educació no pot esperar batalles estèrils.

Malgrat la complexitat de l'entorn, el professorat es troba sota una constant crítica per part de l'Administració i els mitjans de comunicació

UN AMPLI RECALL DE DADES

L'enquesta incorpora les respostes de 13.213 persones (1388 de valencianes) del sector de l'ensenyament públic realitzat durant el mes de novembre de 2025 i les dones suposen el 67%, que estan distribuïdes per trams d'edat i sectors educatius que es corresponen amb l'estructura del sistema educatiu. El professorat funcionari de carrera hi representa el 63%.

LES DADES DE LES RESPOSTES

A continuació, una exposició de les opinions que més consens han generat sobre els motius del malestar docent.

95,74%: L'asfixiant burocràcia resta temps per a la labor docent.

91,89%: El salari docent no s'ha revaloritzat prou i no és conforme amb la pujada de l'IPC dels últims anys.

91,83%: Les elevades ràtios a l'aula no permeten una atenció adequada a la creixent diversitat de l'alumnat.

88,33%: La societat en general no valora el nostre treball com a docents.

85,83%: L'Administració no fa prou costat als docents.

83,15%: S'estan incrementant les agressions verbals i/o físiques per part de l'alumnat.

82,62%: El clima de treball a les aules és sovint conflictiu i/o complicat.

77,82%: L'excés de jornada laboral està afectant la conciliació familiar i/o a la situació emocional.

76,66%: S'estan incrementant les agressions verbals i/o físiques per part de les famílies.

75,69%: El professorat no té els recursos necessaris (espais, materials i tecnologia) per a oferir una educació de qualitat al seu alumnat.

75,66%: Les administracions no estan apostant prou per l'escola pública.

56,60%: El treball com a docents no és pot exercir amb dignitat i adequadament.

46,26%: Les famílies de l'alumnat no valoren la tasca docent.

MALESTAR DOCENT I MOBILITZACIONS

IES Federica Montseny de Burjassot (l'Horta Nord)

IES L'Arc d'Agost (l'Alacantí)

IES Fondo d'Elx (el Baix Vinalopó)

CEIP Jaume I de Castelló (la Plana Alta)

DOS TRIMESTRES DE PROTESTES

Manel Àlamo
Àrea de Comunicació

El professorat valencià ha dit prou i aquest curs està fent visible el descontentament amb les condicions laborals i salarials que pateix des de fa massa temps. Des de principi de curs s'estan convocant mobilitzacions que han comptat amb el suport de bona part del professorat i de la comunitat educativa. El 20 de novembre durant el matí es van produir concentracions a les portes dels centres educatius, les fotografies de les quals van tindre un gran ressò en les xarxes socials. Aquella mateixa vesprada centenars de docents van participar en les concentracions que van organitzar STEPV, CSIF, CCOO i UGT.

Primera vaga general educativa del curs

Va ser l'acció prèvia a la gran mobilització del primer trimestre del curs: la vaga educativa de l'11 de desembre. Va ser la primera

vaga que se li va convocar a Carmen Ortí, la nova consellera d'Educació, que acabava de substituir el polèmic José Antonio Rovira. Per a STEPV la jornada va obtindre un èxit rotund. Els sindicats convocants van xifrar el seguiment de la vaga en un 60%, pel que

El 10 de febrer es van convocar concentracions a les portes dels centres educatius. Novament, la resposta del professorat va ser impressionant

fa al professorat, i al voltant del 70% entre el personal d'atenció educativa (PAE) i el personal d'administració i serveis (PAS). Durant el matí, es van convocar concentracions en les principals capitals de comarca i tres grans manifestacions que van recórrer els carrers

de València, Castelló i Alacant. A la vesprada, la Plataforma per l'Ensenyament Públic va convocar tres marxes més com a suport a les reivindicacions del professorat. La reacció de la Conselleria va ser decebedora. Bona paraula als mitjans de comunicació, però cap concreció de calendari de negociacions per a abordar la plataforma reivindicativa de comitè de vaga de l'11D. Per aquest motiu, es va decidir continuar amb les mobilitzacions previstes.

El 10 de febrer es van convocar concentracions a les portes dels centres educatius. Novament, la resposta del professorat va ser impressionant. Centenars de fotografies amb consignes com ara «Per una educació pública de qualitat», «Ja n'hi ha prou», «Docència o superàvit», «Sí al valencià» o «L'educació no es retalla», van omplir les xarxes socials.

Manifestacions prèvies a la vaga del 31M

El mes de febrer va finalitzar amb les manifestacions massives del dia 28 que van omplir els carrers de València, Castelló i Alacant amb les reivindicacions del professorat. Menys burocràcia, menys ràtios, més salari, més plantilles, més valencià i infraestructures educatives en bones condicions. Les tres marxes van començar a les 12 del migdia. La de València va eixir des de la plaça de Sant Agustí; la de Castelló, de la plaça de les Aules, i a Alacant, la marxa va començar a les escales de l'IES Jorge Juan. Durant els recorreguts de les manifestacions, es van sentir càntics en favor de l'escola pública, de l'ensenyament

en valencià i, també, contra la proposta de la Conselleria d'eliminar els autors catalans i mallorquins del currículum de Batxillerat de l'àrea de València. Alguns dels participants van incidir en la pressió constant que pateixen

Alguns dels participants en la manifestació del 28F van incidir en l'increment dels problemes de salut mental en el professorat

els i les docents que està incrementant els problemes de salut mental. Uns altres van destacar que totes aquestes reivindicacions són per a poder atendre millor l'alumnat. El personal d'administració i serveis i el personal educador també van tindre una presència destacada en les marxes.

La següent jornada de mobilització serà la vaga general educativa convocada per al pròxim dia 31 de març, la segona del curs. Durant les setmanes prèvies, STEPV i la resta de sindicats del comitè de vaga han convocat concentracions (el 12 i el 24 de març) i no han deixat de celebrar assemblees per a conscienciar el professorat de la necessitat d'aconseguir altes xifres de participació en la vaga. És l'únic llenguatge que entén l'Administració.

L'1 d'abril caldrà fer-ne balanç. Però si la Conselleria continua fent cas omís de les reivindicacions del professorat, la pressió mobilitzadora s'intensificarà al maig.

JOSÉ FRANCISCO TORRES FERNÁNDEZ, PROFESSOR

EL DIA A DIA DEL PROFESSORAT,
EN PRIMERA PERSONA

"NO PODEM CONTINUAR AMB AQUESTA PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU DELS DARRERS 20 ANYS"

Amb 22 anys d'experiència, aquest professor d'Arts Plàstiques de l'IES 8 de Març d'Alacant coneix a la perfecció com s'han anat deteriorant les condicions laborals dels docents. Una precarització que afecta també l'alumnat per la burocràcia, l'increment de les ràtios i la manca d'infraestructures educatives òptimes. José Francisco Torres avalua positivament la unió sindical i creu que la convocatòria de vaga és necessària perquè la Conselleria reaccione.

Vicent Xavier Contrí Ribes
Àrea de Comunicació

Recorda algun curs t'ha mogut com aquest 2025-2026?

La veritat és que no recorde un curs tan mogut. Som un col·lectiu que sempre ha hagut de bregar amb les polítiques de torn perquè sempre hi ha alguna cosa a reclamar, alguna cosa per la qual eixir al carrer; però aquest curs estem notant més l'acumulació de carències que arrosseguem des de fan un quants: ràtios més altes que mai, manca d'espai, manca de professorat, manca de manteniment als centres educatius o manca de climatització a les aules. Treballem amb el més preat de la societat, que són els nostres fills i filles. Estem formant els ciutadans del futur i no estan sent tractats ni atesos com es mereixen. A tot això, li sumem l'encariment de la vida de manera vertiginosa després de la pandèmia. Hem arribat a unes situacions molt difícils de sostindre, no podem continuar amb aquesta pèrdua de poder adquisitiu dels darrers 20 anys. Les dades són aquestes i, com a sindicat, les coneixeu bé. És lamentable vore que som el col·lectiu pitjor pagat de l'Estat. Demanem una equiparació salarial que ens traga del furgó de cua pel que fa als sous. El salari ja no és tan atractiu com fa 20 anys. La gent prefereix dedicar-se a una altra cosa i no a la docència. La vocació està molt bé, però el salari ha d'acompanyar la faena que fem. Si la mateixa Administració no valora la nostra faena, ho farà la societat?

Com a docent, creu que les famílies i l'alumnat coneixen les dificultats que travessa el professorat?

Doncs lamentablement he de dir que no és així. Som un gremi que té fama d'estar ben pagat, que tenim moltes vacances i

tristament no és així, almenys ja no és així. Quan vam començar amb la primera jornada de vaga, les i els alumnes de la meua tutoria de 2n de Batxillerat em preguntaven a què es devia aquesta vaga i, en dir-los els motius, van entendre el perquè, i els pareixia plenament lògica. A casa, doncs igual o pitjor perquè són les famílies les que transmeten la idea que "vivim molt bé" i res més lluny de la realitat. Fa trenta o quaranta anys ens van posar eixa etiqueta que a hores d'ara seguim pagant injustament.

Tanta paperassa i burocràcia són esgotadores. Volem dedicar temps al nostre alumnat, no a preparar documents davant de l'ordinador

Com viu en primera persona la docència. Quines són les seues preocupacions, alegries i entrebancs que pateix?

Em preocupa que cada volta tenim alumnat més divers, amb diferents necessitats i on ara tot es diagnostica. I el que es diagnostica és sinònim de burocràcia, adaptacions en exercicis, exàmens. Hem de fer fins a 4 o 5 tipus d'examen diferents per a un mateix grup i dia. Atendre la diversitat està molt bé en la teoria, però a la pràctica és una sobrecàrrega de treball per al docent. Per a dur-ho a terme, cal abaixar ràtios considerablement. Aquesta situació és molt difícil de dur durant el curs i amb tots els grups que podem tindre. Tanta paperassa i burocràcia resulta esgotador. Volem dedicar temps al nostre alumnat, no a preparar documents davant de l'ordinador.

José Francisco Torres davant del tauler d'informació sindical

Quins problemes té específicament el seu centre?

El meu centre, per a ser relativament nou, posseeix mancances severes quant a eficiència energètica. El pitjor és la calor que patim a principis i finals de curs. També comencem a notar la manca d'espai. Ens falten aules perquè el centre està superpoblada. Si volem fer grups més reduïts, caldria un altre centre educatiu. Si l'Administració vol aules on estiguem a pilots, tindrà un servei de guarderia i no una educació de qualitat i amb atenció a la diversitat. Això és el que volen les famílies com a contribuents? Jo no ho crec.

Per què pensa que no hi ha acord amb la Conselleria, per a desbloquejar els principals problemes com el salari, la burocràcia o les ràtios?

Ens posen com a excusa la manca de finançament per part del govern espanyol, quan tots sabem que les competències, tant d'educació com de sanitat, estan transferides a les autonomies. Ens trobem davant de la necessitat de construir nous centres i augment de plantilles docents, cosa que l'Administració no contempla a curt o mitjà termini.

Veu animadversió cap al professorat per part de la Conselleria?

Veig que ens menysprea amb accions com aquesta: han pujat el sou als inspectors d'educació un 8% sense que ho demanen. Ningú no els ha vist manifestar-se. Nosaltres estem reclamant l'augment fa temps i no volem seguir a la cua. Exigim una pujada immediata a la part autonòmica.

El valencià a Alacant està en retrocés. No el sorprén que la Conselleria d'Educació no treballes per a revertir la situació i potencie la llengua a les comarques del sud?

Considero que caldria capgirar la llei de llibertat educativa. Jo com a pare estic molt en desacord amb aquesta reforma, perquè deixa a l'atzar la formació de grups segons la zona. En el cas del centre on estudia el meu fill, hi ha tres unitats del mateix nivell; doncs bé, hi ha dos grups de castellà amb 15 alumnes cadascun i només un grup de valencià amb la ràtio de 25. Tot un despropòsit. Amb aquesta llei se segrega l'alumnat i s'arracona el valencià, de manera que tornem al principi de l'entrevista. Hem de bregar amb les polítiques de torn i l'educació s'hauria de "salvaguardar" d'aquests "capritxos polítics", però malauradament no és així. I els que en paguen les conseqüències són els nostres fills i filles.

És la vaga la millor manera d'arribar a un acord satisfactori per al professorat?
Espere que la Conselleria s'assente a negociar amb els sindicats durant el mes de març. I aprofite per a felicitar aquesta unió

La vaga és la millor manera perquè se'ns escolte, perquè pareix que, si no és així, no ens prendran seriosament

sindical, perquè així la força és més gran. Si al mes de març no s'assoleixen acords, ja hi ha una vaga programada per al dia 31. Si no es dona una negociació favorable, farem que al maig s'acabe el curs. La vaga és la millor manera perquè se'ns escolte, perquè pareix que, si no és així, no ens prendran seriosament.

LA CONSELLERIA PUBLICA UN NOU DECRET DE CONVIVÈNCIA SENSE MESURES PREVENTIVES I SENSE DOTACIÓ DEL PERSONAL NECESSARI

El passat 17 de desembre de 2025 el DOGV publicava el nou decret de convivència que, entre altres coses, suprimeix les referències a la igualtat del decret anterior.

No hi ha tampoc regulació sobre l'Observatori de la Igualtat. Per contra, observem un excés de mesures punitives per a corregir conductes inadequades en l'alumnat. D'altra banda, el decret defineix clarament els deures dels membres de la

comunitat educativa, però no detalla els protocols a seguir davant de situacions de conflicte, ni té en compte mecanismes de mediació concreta per a revertir situacions de conflicte, i ens aboca a mesures disciplinàries de caràcter punitiu. Respecte a la nova normativa, el Sindicat demana més recursos de tota classe per a afrontar les problemàtiques derivades de la convivència en els centres educatius. Les conductes contràries

s'han de resoldre amb el suport de diferents professionals sanitaris, educadors socials, psicòlegs, etc. Com que impliquen el conjunt de la societat, sobretot en les conseqüències que se'n deriven, cal que hi intervinguen altres conselleries, no només la d'Educació, i altres administracions, així com la recuperació de les mesures sobre igualtat.

EDUCACIÓ DENUNCIA L'ACTUAL ACORD DE PROFESSORAT INTERÍ I PUBLICARÀ UNA ORDRE RESTRICTIVA PER A LES COMISSIONS DE SERVEIS

L'ACORD DE PROFESSORAT INTERÍ DE 2010 SERÀ SUBSTITUÏT PER UNA ORDRE EN CONTRA DE L'OPINIÓ SINDICAL I L'ORDRE DE COMISSIONS DE SERVEIS REDUEIX ELS MOTIUS PER A ACOLLIR-S'HI.

Ordre de professorat interí

Tot i que l'ordre incorpora algunes reivindicacions d'STEPV, que el format no siga un acord revela clarament les intencions de la Conselleria de no continuar negociant més les millores que s'han quedat en l'aire, com ara l'ampliació de determinats nomenaments fins al mes d'agost.

A més, el format d'acord —a banda del fet que totes les parts han de signar i, per tant, negociar per a arribar als consensos desitjats—és molt més garantista jurídicament per als sindicats i el professorat. Així ho ha demostrat històricament STEPV amb les sentències contra la denúncia de l'Acord de professorat interí de 2010 en 2013 i la denúncia dels acords de plantilles el curs passat.

El Sindicat anima el conjunt del professorat interí a continuar manifestant-se en les mobilitzacions convocades per a mantindre el format d'acord i impedir posteriors modificacions unilaterals que puguen perjudicar el col·lectiu.

Comissions de serveis

La Conselleria planteja una ordre que redueix les causes per a sol·licitar-les, com les agressions a docents o els tractaments de fertilitat. Caldrà esperar a les resolucions anuals per a veure si la Conselleria reincorpora aquests motius —i d'altres— o no, un fet que genera molta inseguretat i inquietud entre el professorat.

S'hi manté l'interès professional, però amb canvis substancials. S'hi inclou la valoració

motivada de la direcció del centre com a aspecte baremable i els mèrits solament són aquells que l'Administració pot contrastar sense aportació de documentació justificativa, fet que limita moltíssim el barem.

Una altra novetat que hi ha incorporat la Conselleria és la possibilitat que les direccions dels centres reserven fins a un 10% de les places per a seleccionar el professorat en comissió de serveis que desitgen, en la línia del decret de plantilles de Catalunya, que genera una controvèrsia enorme per la dependència del professorat a una decisió de la direcció del centre i no a criteris més generals i objectivables en perfils molt concrets.

ES CONFIRMA L'ELIMINACIÓ D'AUTORS NO VALENCIANS DEL CURRÍCULUM

STEPV INSTA A OBVIAR EL NOU DECRET DE CURRÍCULUM I ANIMA EL PROFESSORAT DE VALÈNCIA A CONTINUAR PROTESTANT PER A EVITAR AQUESTA MESURA.

El 24 de febrer es va negociar la modificació del decret de currículum de Batxillerat. Com ja va anunciar fa mesos la Conselleria, només es poden estudiar autors i autores valencians. Però no només això, sinó que la dialectologia, per exemple, es limita també a la pròpia del País Valencià.

Aquesta proposta és una més en l'ofensiva contra el valencià que el govern del PP està duent a terme sota el dictat de VOX, ja que el PP mai s'havia atrevit a desenvolupar una estratègia tan agressiva per a atacar, conflictivitzar i arraconar el valencià, no només en el sistema educatiu, sinó en el conjunt de la

societat valenciana. És per això que STEPV fa una crida al conjunt del professorat, però especialment al professorat de València, perquè acudisca massivament a la vaga del pròxim 31 de març per a manifestar el rebuig a la mesura. recuperació de les mesures sobre igualtat.

LA CONSELLERIA PROPOSA QUE NADAL I PASQUA SIGUEN LECTIUS

LA PROPOSTA DE CALENDARI ESCOLAR ENFRONTARÀ INNECESSÀRIAMENT PROFESSORAT I FAMÍLIES.

El passat 26 de febrer es va negociar en la Mesa Sectorial la modificació de l'ordre de calendari escolar (1998), que marca els criteris generals que després s'apliquen cada curs mitjançant resolucions anuals.

La proposta de Conselleria és ampliar de forma excepcional entre dos i quatre dies més, recuperables en Nadal i Pasqua. Una altra novetat és que les vacances de Nadal no començaran el 23 de desembre, com diu l'ordre actual, sinó el 24 de desembre. Amb aquesta proposta serà pràcticament inevitable que hi

haja un enfrontament entre representants de les famílies i representants del professorat en els consells escolars municipals, ja que a les famílies els pot interessar la proposta de Conselleria mentre que per al professorat és una clara pèrdua de drets adquirits. STEPV s'oposa radicalment a aquesta nova ocurrència de la Conselleria perquè, a més, pedagògicament no té cap sentit recuperar dies en plenes vacances de Nadal o Pasqua que, al final, alteren més el funcionament normal del sistema educatiu que solucionen problemes.

Suport al Conservatori de Dansa i l'Escola d'Art Dramàtic

Per altra banda, STEPV dona suport al professorat del Conservatori Superior de Dansa de València i de l'Escola Superior d'Art Dramàtic en la reivindicació per unes infraestructures dignes. Des del Sindicat denunciem l'abandonament sistemàtic dels edificis que acullen els ensenyaments artístics superiors, atés que solen estar a la cua de les inversions per part de Conselleria.

EL MORTER

1976. CINQUANTA ANYS DE SINDICALISME

Joan Blanco

En 1976, els sectors més dinàmics del món de l'ensenyament avançaven en un procés de ruptura amb l'escola tradicional que provenia del franquisme i iniciaven un potent moviment reivindicatiu, plural, unitari i democràtic, de caràcter assembleari, que aspirava a la defensa dels seus drets ignorats.

Són anys decisius. Les lluites reivindicatives de l'ensenyament conflueixen amb les lluites obreres i socials, amb la presentació de les alternatives per a l'ensenyament, amb la lluita per la recuperació de les llibertats i per la democràcia. S'adoptava un model confederal, respectuós amb les nacionalitats i regions de tot l'Estat, i que participava en la defensa del seu territori, de la recuperació de la seua llengua i cultura. Així, es constitueixen els STEs en tot l'Estat. I, entre ells, l'STEPV. Allí s'agrupen col·lectius de l'ensenyament públic i el privat, de la universitat, del personal laboral, etc. Els STEs, a diferència d'altres organitzacions, no van ser una creació artificial, sinó la conseqüència directa de la confluència de les coordinadores de delegats i delegades i representants de centre.

Tres anys va durar el procés, però 1976 constitueix el punt d'arrancada que ho impregna tot i que hui, cinquanta anys després, constitueix la base del model sobre el qual STEPV i els STEs funcionen. Així, per sempre, les reivindicacions professionals es van unir a la renovació de l'ensenyament, a la recuperació de la llengua i cultura pròpies, al compromís social, a sentir-se part de la classe treballadora, a l'exercici radical de la democràcia en les relacions sindicals, etc.

Les reivindicacions professionals es van unir a la renovació de l'ensenyament i a la recuperació de la llengua i cultura pròpies

Reivindicar-ho des dels inicis és, fonamentalment, reivindicar un acte unitari, continuat i sense interrupcions del procés sindical més ric i participatiu dels últims cinquanta anys. STEPV (i els STEs) no van ser, ni són, un sindicat més. Són la continuïtat (sense interrupcions) del fort moviment unitari, autònom, assembleari i democràtic de l'ensenyament. I cal reivindicar-ho des del començament.

ENSENYAMENT PRIVAT

EDUCAR SENSE CREMAR-NOS: DIGNIFICAR EL PROFESSORAT PER A TRANSFORMAR L'AULA

Lola Navarro Navarro
Coordinadora Ensenyament Privat STEPV

Parlar d'educació inclusiva no és només parlar d'alumnat amb necessitats diverses; és, sobretot, parlar de condicions reals perquè la inclusió siga possible. Apostar per una escola que respecte els ritmes de tot l'alumnat implica també respectar els ritmes del professorat.

No podem exigir innovació constant, atenció personalitzada, burocràcia creixent i resultats immediats mentre normalitzem l'estrès i el *burnout* com si foren part inevitable de la professió.

Una educació inclusiva de veritat necessita temps: temps per a planificar, per a coordinar-se, per a formar-se i per a escoltar. Quan el docent treballa sota pressió permanent, amb ràtios elevades i una càrrega administrativa desmesurada, la inclusió es converteix en un eslògan buit. El benestar del professorat no és un privilegi corporatiu; és una condició estructural per a garantir el dret a l'educació.

Millorar les condicions laborals en el sistema educatiu no passa únicament per reduir hores lectives o augmentar recursos materials —que també—, sinó per reforçar la formació contínua i, sobretot, les relacions emocionals dins de l'aula. La formació pedagògica i emocional del professorat ha de ser una prioritat institucional. Saber gestionar conflictes, acompanyar processos personals o crear vincles positius amb l'alumnat no és accessori: és el nucli del procés educatiu.

Les investigacions pedagògiques fa anys que ho assenyalen: sense vincle no hi ha aprenentatge significatiu. Quan l'aula es converteix en un espai de confiança, on

l'alumne se sent escoltat i respectat, augmenta la motivació i disminueix la conflictivitat. Però per a construir eixe clima, el professorat necessita estabilitat emocional i reconeixement professional. No es pot demanar empatia des de la precarietat.

En aquest sentit, recuperar el poder adquisitiu perdut des de 2012 en els sous del professorat del País Valencià no és només una qüestió salarial; és una qüestió de dignitat professional. Durant anys, les retallades han erosionat la capacitat econòmica dels docents mentre augmentaven les exigències del sistema. Aquesta contradicció envia un missatge perillós: que educar és vocació, però no mereix compensació justa. Si volem garantir estabilitat en les aules, cal una aposta clara per la recuperació salarial i la millora de les condicions contractuals.

Crear un clima de reflexió crítica a l'aula també forma part d'aquesta transformació.

Recuperar el poder adquisitiu no és només una qüestió salarial; és una qüestió de dignitat professional

Educar no és transmetre continguts, sinó formar ciutadania capaç de pensar, qüestionar i dialogar. Però la reflexió crítica només és possible en un entorn de benestar emocional. Quan l'alumnat se sent segur, pot expressar-se sense por; quan el docent se sent recolzat, pot arriscar pedagògicament, innovar i obrir debats profunds.

El benestar emocional no és una moda pedagògica: és la base de l'aprenentatge. Un alumnat que aprèn en un entorn respectuós i emocionalment equilibrat desenvolupa millor les seues competències cognitives i socials. I un professorat que treballa en condicions dignes pot dedicar energia al que és essencial: educar.

En definitiva, apostar per una educació inclusiva implica entendre que la qualitat educativa i les condicions laborals són dos cares de la mateixa moneda. Sense professorat cuidat, no hi ha escola inclusiva; sense dignitat professional, no hi ha innovació sostenible; sense benestar emocional, no hi ha aprenentatge profund.

Educar és una tasca col·lectiva. I si volem una escola que transforme la societat, comencem per garantir que qui la sosté cada dia pugua fer-ho amb salut, reconeixement i dignitat.

EL TS ATORGA LLIBERTAT A LES PERSONES TREBALLADORES PER A INICIAR EL PERMÍS PER A CUIDAR FAMILIARS

L'alt tribunal aclareix la data de començament dels cinc dies disponibles, quan l'assistència siga realment necessària, i no de forma obligatòria quan es produeix l'accident, hospitalització o intervenció quirúrgica.

STEPV Ensenyament Privat

El Tribunal Suprem (TS) ha establert que el permís de cinc dies retribuït, destinat a la cura de familiars malalts o hospitalitzats, pot iniciar-se en un moment posterior al fet causant de la malaltia o l'accident. L'alt tribunal, mitjançant una resolució del 4 de febrer de 2026, aclareix per primera vegada la data d'inici d'aquest permís. Les implicacions de la sentència tenen en compte l'autonomia organitzativa. El Suprem, amb aquesta resolució, atorga llibertat a les persones treballadores per a iniciar el permís de cures quan la seua assistència siga realment necessària, i no de forma obligatòria

en la data de l'accident, hospitalització o intervenció quirúrgica. Igualment, la resolució judicial s'até a l'optimització de l'atenció familiar. Aquesta mesura facilita que els treballadors i treballadores puguen coordinar-se amb altres familiars per a garantir la continuïtat en l'assistència a la persona que requereix atencions. També recull la limitació d'interpretacions restrictives empresarials. El Tribunal Suprem avança en la definició de l'aplicació d'aquest permís, vigent des del 28 de juny de 2023. A partir d'ara, la sentència subratlla que el permís ha de gaudir-se de manera flexible i no en dies naturals amb inici obligatori des del succés.

El sentit comú validat per la jurisprudència

La justícia avala la seua posició basant-se en la lògica de la cura. La sentència assenyalava que ni l'Estatut dels Treballadors ni la directiva europea, que va obligar a la seua implantació, imposen una data d'inici. L'alt tribunal recorda que l'objectiu d'aquest permís és atendre el pacient que necessita assistència durant un període prolongat i indeterminat, i no pot limitar-se a la data en què es produeix l'esdeveniment. Per tant, s'assenyalava que vincular-ne l'inici a l'esdeveniment que el propicia implicaria una devaluació del seu potencial protector, per impedir una planificació adequada de l'assistència a la persona necessitada, deixant marge per a una distribució racional que permet una assistència planificada i més eficaç de la persona.

En resum, la sentència estableix que aquest permís pot començar a gaudir-se en qualsevol moment entre l'accident, l'hospitalització o la intervenció quirúrgica i mentre que el familiar necessite atencions, amb un màxim de cinc dies naturals (no laborables ni festius).

3 MARÇ VAGA AL LICEU FRANCÉS DE VALÈNCIA

Els acords s'han de complir!

- **INCOMPLIMENT: No volen negociar!**
La patronal ha congelat l'augment de l'1% pactat, perjudicant el poder adquisitiu dels treballadors.
- **MENYSPREU: Eviten l'arbitratge.**
La direcció no compareix en la reunió del Tribunal d'Arbitratge Laboral.
- **QUÈ PODEM FER? Mobilització i acció social.**
* Vaga el 3 de març * Difusió del conflicte
* Accions legals

GRÈVE AU
LYCÉE FRANÇAIS
DE VALENCE

MOBILITZA'T!

Canal
STEPV Ensenyament Privat

Canal
STEPV Privada

STEPV INTERSINDICAL
VALENCIANA
Ensenyament Privat

 @STEPVEnsenyamentPrivat

 @STEPVinforma

 @stepv.iv

STEPV, AMB LES TREBALLADORES I TREBALLADORS DEL LICEU FRANCÉS

El dia 3 de març, amb la primera vaga al Liceu Francés de València, va començar la primera parada reivindicativa de les persones treballadores conjuntament amb el comitè del centre per dir prou a la inoperància i a la falta de diàleg per part de la direcció general del

Liceu. Les reivindicacions són clares; no a la congelació salarial de l'1%, que ja estava pactada amb l'empresa i que ha portat a diverses reunions, assemblees i mobilitzacions durant dos anys en el centre.

La patronal es nega, doncs, a aplicar la pujada salarial dels professionals de Liceu.

STEPV estarà i continuarà fent costat al comitè en les accions i mobilitzacions futures, així com donant-li assessorament, com a membres d'aquest òrgan que som, per a intentar així revertir la situació de paràlisi que afecta negativament les nòmines i les condicions laborals de les persones treballadores del Liceu.

D'esquerra a dreta, Pau Pérez Ledo, Rosa M. Yagüe Perales i Isidre March Chordà

EL SOSTRE DE VIDRE EMERGEIX I LIMITA LA PROGRESSIÓ DE LES DONES DIRECTIVES JA EN LA PRIMERA DÈCADA DESPRÉS DE LA FORMACIÓ

Pau Pérez Ledo
STEPV Universitats

Un estudi de la Facultat d'Economia de la Universitat de València (UV) conclou que l'aparició del sostre de vidre de les dones directives emergeix i en limita la progressió abans del que mostren la majoria dels estudis científics, i el situen ja en la primera dècada després de la formació acadèmica. El treball, publicat en línia en la revista *Management Decision*, explora l'etapa inicial de la carrera professional de dones i homes, a diferència de la majoria de les investigacions, que situen el sostre de vidre de les dones en etapes avançades de les seues carreres professionals.

La investigació s'ha realitzat sobre 966 persones graduades en Administració d'Empreses o el doble grau d'Administració d'Empreses i Dret de la UV entre 2014 i 2017, sobre una mostra inicial de 1452, que n'analitza la marca personal a través dels perfils públics de LinkedIn d'aquestes persones.

Entre les conclusions, destaca la que indica que els homes, amb entre 6 i 9 anys de carrera professional, tenen 2,1 més

possibilitats d'aconseguir llocs de gestió intermèdia que les dones; i 2,7 possibilitats més que les dones d'arribar al nivell més alt. L'estudi revela una diferència de gènere en les estratègies de marca personal (que beneficia els homes), ja que són més actius en la xarxa LinkedIn.

"La primera i més destacable troballa d'aquest estudi és que ser home amb sis anys d'experiència professional almenys, pràcticament garanteix evitar llocs de baixa direcció. Per contra, moltes dones amb la mateixa formació acadèmica i edat (28-32 anys) tenien més probabilitat de quedar-se en aquests llocs", apunta Rosa M. Yagüe Perales, professora del Departament d'Economia Aplicada de la UV i primera signant de l'article.

"Aquest fet suggereix que les barreres estructurals que enfronten les dones en el camí cap a llocs directius d'alta direcció són evidents poc després d'incorporar-se al mercat laboral, ja que solen romandre en llocs directius de menys nivell més temps que els homes", completa Pau Pérez Ledo, professor del Departament de Sociologia i Antropologia Social (UV), investigador a l'Institut Interuniversitari de Desenvolupament Local (IDL) i també, signant de l'article.

A més, "els resultats revelen una relació directa entre la marca personal i l'èxit directiu, la qual cosa indica una possible correlació entre una presència efectiva en xarxes socials professionals i l'accés a llocs d'alta direcció. Aquesta situació suggereix que els directius amb carreres reeixides obtenen més visibilitat en línia gràcies

Aquest fet suggereix que les barreres estructurals que enfronten les dones en el camí cap a llocs directius d'alta direcció són evidents poc després d'incorporar-se al mercat laboral

als seus assoliments, més que al fet que la presència virtual impulse el seu èxit professional", indica Isidre March Chordà, catedràtic del Departament de Direcció d'Empreses Juan José Renau Piqueras.

"Per aquest motiu, les dones s'inclinen més per l'administració pública i l'educació, si bé aquests sectors no sempre són la seua

primera opció professional, sinó més prompte, una segona opció després de la decepció per les limitades oportunitats d'ascens en el sector privat", continua Rosa M. Yagüe.

METODOLOGIA

Les dades de l'anàlisi es van recopilar entre maig i juny de 2023. Totes les dades sobre experiència i progressió professional es van obtenir de fonts secundàries, principalment, perfils públics de LinkedIn, xarxa que va aportar dades sobre el lloc, sector i experiència de les persones enquestades. Aquestes es van classificar segons tres nivells professionals: directores i directores, gerents d'àrea i personal administratiu. Es va considerar que una persona tenia èxit professional si, en el moment de l'estudi, ocupava el lloc més alt de director executiu, fundador o director de departament en una empresa privada no descrita com a microempresa.

Referència article: Yagüe Perales, R. M., March Chordà, I., Pérez Ledo, P. (2026;), «Revisiting the glass ceiling in early management careers». *Management Decision*, vol. ahead-of-print No. ahead-of-print. <https://doi.org/10.1108/MD-03-2025-0736>

EL NOSTRE CAMÍ INTERNACIONAL

Bérénice Bourret, Ginevra Rizzo
Voluntàries ESFMB - CES

Ens diuen Bérénice i Ginevra, tenim 24 i 27 anys i som de França i Itàlia. Venim de trajectòries distintes, però hui compartim una mateixa experiència a València, on realitzem un voluntariat en l'ESFMB que representa un nou començament.

Durant els nostres estudis busquem eixir de la nostra zona de confort i obrir-nos al món. Una de nosaltres va estudiar Comunicació de Marques i Llengües Estrangeres i va viure un semestre a Jaén, un any a Xile i un altre semestre a Taiwan, a més de realitzar pràctiques al Nepal. L'altra va estudiar Lletres Modernes i Cultures Comparades, va créixer en el sud d'Itàlia i va començar el seu camí internacional amb un Erasmus a París i una experiència laboral a Dublín. Encara que els nostres recorreguts han sigut diferents, cada etapa ha contribuït al nostre creixement personal i professional.

Ara mateix estem a València i agraïm l'ajuda a totes les persones i organitzacions que han format part d'aquest camí. Hem après a viure el present, encara que la nostàlgia dels comiats sempre es manté, perquè cada trobada també implica un adeu. Des del primer dia ens sentim benvingudes en l'ESFMB, un equip multicultural que va superar les nostres expectatives.

A més de tasques administratives, creem continguts per a xarxes socials, donem xarrades sobre projectes Erasmus en centres educatius i col·laborem en activitats culturals. Cada dia és diferent i enriquidor. Aquest voluntariat uneix els nostres interessos pels idiomes, la comunicació i el contacte humà, i ens permet acompanyar joves que ensomien estudiar a l'estranger.

Fa només un mes i mig que estem a València, però sentim que estem exactament on hem d'estar, per això, recomanem aquesta experiència als qui vullguen créixer, guanyar independència i connectar amb altres cultures.

Bérénice, Ginevra i Manuel, voluntaris de l'ESFMB-CES

DOCENTS QUE ACOMPANYEN: L'ÀNIMA SILENCIOSA DE LES MOBILITATS ERASMUS+

Maria Montiel Roca
Professora d'FP Administració i Finances

Quan un grup d'alumnat inicia una mobilitat Erasmus+ per a realitzar pràctiques laborals i adquirir competències transversals, el focus sol posar-se en l'experiència internacional, però darrere d'aquesta oportunitat hi ha una figura clau: el professorat acompanyant dels centres educatius que formen part dels consorcis de l'ESFMB i de l'STEPV.

Estos docents assumixen tres grans responsabilitats: garantir la seguretat i el benestar de l'alumnat, vetlar per l'organització i el compliment de les normes, i assegurar el control documental Erasmus+ i de pràctiques. Però la seua tasca va molt més enllà d'un llistat de funcions.

Acompanyen en els primeres dies, però sobretot, escolten. Perquè els primers dies apareixen nervis, nostàlgia, por o ansietat. Especialment en l'alumnat menor d'edat que mai ha eixit de la seua ciutat ni de la seua zona de confort. Per a aquest alumnat, la mobilitat és un repte enorme; per al professorat acompanyant, una responsabilitat humana de primer orde.

També en la fase final, el professorat de tornada revisa l'experiència i acompanya el grup fins al retorn. Sense aquesta labor rigorosa, la mobilitat no seria vàlida ni educativa.

Des de l'ESFMB i l'STEPV, així com des dels centres educatius participants de tot el territori valencià, volem expressar un agraïment explícit i sincer a tot el professorat que posa el seu temps, la seua professionalitat i el seu compromís al servei del programa Erasmus+. La seua implicació facilita la integració de l'alumnat en empreses europees, consolida l'èxit del projecte i reforça la dimensió internacional dels centres. Però, a més, aquesta experiència també és aprenentatge per al professorat participant: desenvolupa competències interculturals, millora la gestió d'equips educatius en contextos internacionals i enforteix la seua pràctica docent.

Les mobilitats Erasmus+ transformen l'alumnat, però també transformen els centres i el professorat. I darrere de cada experiència d'èxit, hi ha docents que acompanyen, orienten i cuiden. Per això, gràcies per ajudar a convertir Europa en un espai d'aprenentatge compartit.

FORMACIÓ DOCENT PER A TRANSFORMAR L'ESCOLA VALENCIANA

Xavier Nogués Sanchis
ESFMB

La formació permanent del professorat és una ferramenta imprescindible per a la millora de l'educació pública i per a l'enfortiment dels centres educatius valencians. En aquest camí, la formació homologada que impulsa l'ESFMB respon a les necessitats reals del professorat i del sistema educatiu.

Des d'aquesta perspectiva, l'oferta formativa de l'ESFMB es construeix a partir de les inquietuds del professorat. No es tracta d'acumular certificacions, sinó de generar espais de reflexió, d'intercanvi d'experiències i d'aprenentatge compartit que repercuteixen directament en la pràctica docent i en la vida dels centres educatius. La formació es converteix així en un instrument per a enfortir equips, millorar l'organització escolar i consolidar projectes educatius coherents amb les necessitats de l'alumnat.

L'oferta recent ha inclòs cursos clau per al professorat valencià: l'acreditació en competència digital docent, la

integració de la intel·ligència artificial a l'aula, l'elaboració de programacions i situacions d'aprenentatge, la participació educativa, la inclusió i la prevenció de riscos psicosocials. Es tracta de formacions que aborden tant els reptes pedagògics actuals com les condicions laborals i organitzatives dels centres, facilitant ferramentes útils per al dia a dia docent i per a la transformació educativa.

Aquesta formació es basa en metodologies actives, col·laboratives i reflexives, amb una mirada inclusiva, coeducativa i compromesa amb els valors de l'escola pública. Afavoreix el creixement professional del professorat, reforça la cooperació entre equips docents i impulsa centres educatius més inclusius, participatius i compromesos amb la realitat social i lingüística del nostre país.

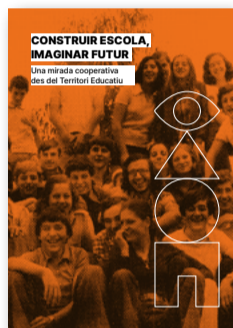
Des de la Intersindical Valenciana, l'ESFMB i l'STEPV entenem la formació com un dret del professorat i com un instrument de transformació social. Una formació pública, en valencià i al servei d'una escola valenciana de qualitat, inclusiva i compromesa.

LLEGIT AVUI

DÍDAC DELCAN
CONSTRUIR ESCOLA, IMAGINAR FUTUR. UNA MIRADA COOPERATIVA DES DEL TERRITORI EDUCATIU

UCEV i ABACUS, València, 2026, 248 pàg.

Territori Educatiu, el bloc educatiu valencià de la UCEV (Unió de Cooperatives d'Ensenyament Valencianes) fa el salt al format llibre amb aquesta obra, que és una recopilació de 31 articles sobre educació i cooperativisme publicats en aquest espai web. En tots ells es reflexiona sobre el passat, present i futur de l'educació com a element vertebrador i transformador de la societat, des d'una perspectiva cooperativa, però també des del diàleg amb altres moviments i agents de l'educació. Editat per la UCEV amb la col·laboració d'Abacus Cooperativa, es distribueix en 10 capítols, a càrrec de Dídac Delcan, i ha sigut prologat per Carme Agulló Díaz, professora de Teoria i Història de l'Educació de la Universitat de València, escriptora i investigadora.

NÚRIA CADENES
QUI SALVA UNA VIDA

Grup 62, València, 2025, 232 pàg.

En els temps més cruels, quan la violència i la por dominen Europa, un grup de persones s'uneixen per a fer el que cal fer. Sense preguntar a ningú l'origen ni la religió ni la ideologia. Perquè no poden mirar cap a una altra banda quan el món crema. *Qui salva una vida* ens mostra com, durant la II Guerra Mundial, aquest grup heterogeni —homes i dones, joves i vells, capellans i comunistes— va crear una xarxa d'evasió a la Cerdanya per a salvar tota mena de fugitius del feixisme. El seu missatge torna hui a ressonar amb força: en un món dominat per un poder amenaçador que malda per imposar-se contra tota humanitat, una mà

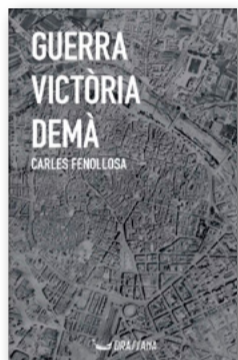

que agafa una altra mà i que l'ajuda pot tindre una força impensable. Amb aquests fils, Núria Cadenes ha teixit una novel·la intensa i commovedora que va ser mereixedora del Premi Proa de Novel·la 2025.

CARLES FENOLLOSA LAGURADA
GUERRA, VICTÒRIA, DEMÀ

Llibres de la Drassana, València, 2025, 360 pàg.

En la veu intensa i delicada del metge i fill de metge Jesús Martorell es desplega la València convulsa del segle XX: la infància marcada per la mort i la pèrdua, la joventut tenyida de somnis, amistats i revolucions, i l'edat adulta atrapada en el laberint de la història. Entre tavernes obreres i cafés literaris, la seua memòria ens guia per un temps en què el fervor dels ideals feien que tot semblara possible. *Guerra, victòria, demà* és una novel·la monumental sobre la fortalesa i la fragilitat de les conviccions, l'herència de la por i la tossuda resistència de la vida. És la gran novel·la dels temps de la República, la Guerra Civil i l'exili de

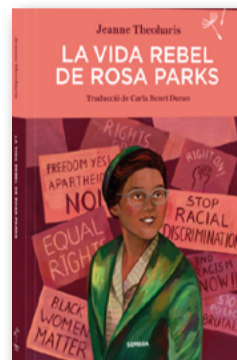

molts valencians, un viatge que s'estén des del cor de la plaça de Pellissers fins a París, Nàpols, Dachau o Buenos Aires. Com un Ulisses involuntari, el protagonista s'enfronta a un retorn quasi impossible a casa.

JEANNE THEOARIS
LA VIDA REBEL DE ROSA PARKS

Sembra Llibres, València, 2026, 424 pàg.

1e de desembre de 1955. A la ciutat de Montgomery, Alabama, una jove negra es nega a cedir el seient a un home blanc. El conductor ho denuncia a la policia i la dona acaba sent detinguda. Ningú no s'esperava, però, que aquell acte desencadenaria tot un tsunami de mobilitzacions que posaria contra les cordes el sistema racista dels EUA. Aquella dona era Rosa Parks i va demostrar amb la seua acció el poder transformador de la desobediència civil. Per què una humil costurera es va jugar la llibertat desafiant la maquinària legal de tota una superpotència mundial? En

aquesta biografia, la historiadora Jeanne Theoharis explora magistralment sis dècades de militància política d'una dona rebel que s'ha convertit en referent de les lluites pacífiques contra la desigualtat i l'opressió.

RITMES D'ARA I ACÍ

FELIU VENTURA.
TOT EL QUE VAM GUANYAR PERDENT

Vicent Xavier Contrí Ribes

Amb set cançons noves, Feliu Ventura n'ha tingut prou per a resituar-se amb majúscules en l'escena de la cançó d'autor. Molts som els qui des de sempre hem reclamat una producció més abundant i regular —cronològicament— del cantautor xatívi, atesa la qualitat de les seues composicions. El darrer treball va ser *Amics i referents*, el directe al Teatre Principal de l'any 2022, i ens hem de remuntar a 2019, amb *Convocatòria*, per a trobar un disc

complet amb cançons de noves. Ara, aquest *Tot el que vam guanyar perdent* (Propaganda pel fet 2026) ix al carrer en un context social agre i convuls, a casa nostra i arreu del món. Per això, la veu de Ventura és necessària, crítica i reflexiva. Sota la producció de Genís Ibáñez ens alegrem de rebre una concepció sonora diferent, amb la incorporació de matisos electrònics i vents, així sí amb la mateixa netedat i lirisme de la veu i els textos del cantautor.

El disc inclou l'excel·lent peça coral amb motiu de la dana "Quan el cel es tornà negre" —amb La Maria; Vicent Torrent; Noèlia, *Titana*; Miquel Gil, i Pep Gimeno, *Botifarra*— i s'obri amb el tema que dona títol al treball, "Tot el que vam guanyar perdent". Una història que ens aprofita per a interpretar segons quines coses del present; encara que el videoclip que l'acompanya viatge als jocs de la infantesa,

com una metàfora vella, repetitiva, de saber perdre o guanyar.

Si passem pausadament per les cançons, descobrirem la potent i encoratjadora "En guàrdia" —amb ganes de sentir-la en directe i vore que esclata com una carcassa— i l'èxode musical escruixidor de "Me'n vaig". Els seguidors clàssics de Feliu Ventura gaudiran de "Com un sol segant el cel" i d'"Un intrús en el meu son" i agafaran el testimoni que ens lliura el poeta amb "Tu dona-ho tot (Lloc 7)" per a conduir-nos a un final, instrumentalment il·lustrós, allà dalt.

Tot el que hem guanyat perdent

Feliu Ventura

EN PANTALLA

LA INVASIÓ D'UNS BÀRBARS QUE MAI SE N'HAN ANAT DEL TOT

Clara Esteve

LA INVASIÓ DELS BÀRBARS

Direcció: Vicent Monsonís
Guió: Vicent Monsonís, Chema Cardeña
Fotografia: Ismael Issa
Música: Vincent Barrière, amb la col·laboració de Pau Albajos
Repartiment: Olga Alamán, Jordi Cadellans, Rosa López, Jordi Ballester, Pep Munné, Pepa Juan, Fermí Reixach, Óscar Pastor, Manuel Valls, Iria Márquez.

En 1939, Esperança, una jove conservadora del Museu del Prado és interrogada per

la desaparició d'un quadre que un coronel vol confiscar. Huitanta anys després, la seua neta, Aurora, busca les seues restes en una de les fosses comunes del franquisme.

La pel·lícula entrellaça dues línies temporals separades per huitanta anys. A través d'aquests relats paral·lels, el film reflexiona sobre el silenci històric, la justícia i el deure de recordar i reparar.

Aquesta oda a la memòria històrica ofereix una rica composició de realitats socials i humanes en la qual ciutadans comuns es veuen atrapats sense remei en una xarxa teixida a partir de la imbricació de foscos interessos econòmics, polítics, de poder local i religiosos. Aquests interessos van soscavar els assoliments i el desenvolupament cultural de l'Espanya de començaments del segle XX, mutilant durant mig segle les llibertats i els avanços aconseguits, amb conseqüències que encara es fan sentir en l'actualitat. Un aspecte especialment interessant del film és com posa el focus en el fet que

l'extrema dreta, tant històrica com actual, secunda i és secundada pel gran capital, que busca reproduir el seu poder i que té, per tant, les mans, igual de tacades de sang.

La pel·lícula, rodada en valencià —excepte en els casos on el guió per qüestions òbvies demana el castellà— es pot vore encara en algunes sales de cinema comercial. Vicent Monsonís, el seu director, ha explicat com, gràcies al micromecenatge i a l'interès que la ciutadania va mostrar en el projecte, es van aconseguir quasi 50.000 euros que, juntament amb la complicitat d'alguns exhibidors, han sigut claus per a aconseguir que *La invasió dels bàrbars* arribe a algunes sales; tot un èxit en el sector.

En moments històrics com l'actual, on es corre el risc que la història siga oblidada, silenciada, blanquejada o falsejada, acudir al cinema a vore aquesta pel·lícula, i especialment en la llengua que està rodada, és un magnífic revulsiu. L'emoció i la reflexió, estan garantides.

Imatge de la vaga educativa de l'11 de febrer passat

EL PROFESSORAT CATALÀ, TAMBÉ EN LLUITA

LES MOBILITZACIONS DOCENTS A CATALUNYA: DIGNIFICAR LA PROFESSIÓ AMB LA CONSTRUCCIÓ D'UNA MAJORIA

USTEC
(Unió de Sindicats de Treballadores i
Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya)

Fa un any i mig, USTEC-STE (IAC) vam encendre la metxa d'una campanya que no volia ser només denúncia. La idea era més ambiciosa: convertir un malestar educatiu immens, però dispers, en poder col·lectiu. El punt de partida el coneix qualsevol claustre, també al País Valencià: manca d'inversió, sobrecàrrega, pèrdua de poder adquisitiu, inclusió sense recursos i decisions lluny de les aules.

Davant d'això, vam fugir de dos automatismes: administrar la queixa i redactar reivindicacions des de la direcció del Sindicat. La campanya va començar escoltant. De primer, 12.000 enquestes per elaborar l'estudi sobre el malestar educatiu; després, més de 6.000 converses cara a cara als centres per definir prioritats i fer enllaços sindicals. La pregunta era simple: què cal canviar de debò per dignificar la feina? D'aquell mapa de respostes en va sortir el manifest "Dignifiquem la professió" amb quatre

prioritats transversals i mesures concretes per a cada eix: salaris, ràtios, plantilles per a la inclusiva i menys burocràcia. I, sobretot, un principi: si la plataforma és del col·lectiu, el col·lectiu la defensa.

Amb aquest manament vam publicar un full de ruta, el pla d'acció, amb calendari llarg —nou mesos abans de la primera vaga—. Per fer-ho, vam mirar fora: vagues victorioses a Los Angeles i Chicago, i la metodologia d'organització profunda de Jane F. McAlevey. La lliçó era contundent: abans del gran dia cal haver parlat amb cada companya, detectar lideratges naturals, construir assemblees als centres i sumar una supermajoria capaç de resistir el desgast.

Així que aquesta campanya l'hem construït sobre tres principis fonamentals: primer decidir col·lectivament les reivindicacions; segon, no actuar de forma reactiva en clau de moviment, sinó organitzar la base fins a arribar a la majoria; tercer, democratitzar les decisions, fent la negociació transparent i consultant a tot el col·lectiu qualsevol proposta d'acord.

A Catalunya hi ha prop de 2.500 centres públics; el límit de les conquestes el marca, centre a centre, la densitat organitzativa

dins d'aquesta xarxa. En aquesta feina, les delegades i els enllaços no són "intermediaris": són persones facilitadores d'autoorganització, persones que ajuden a convertir indignació en decisions i decisions en acció sostinguda. I és aquí on la unitat sindical té sentit: no com a foto, sinó com a marc compartit per amplificar la força construïda a les escoles i instituts. Perquè una vaga majoritària no es decreta: es construeix.

El 1988 es va demostrar. 21 jornades de vaga van canviar l'educació pública perquè van néixer d'una xarxa de centres que debatien, decidien i sostenien la lluita. El 2026 ens torna a tocar. L'èxit de la vaga de l'11 de febrer no s'explica només pel seguiment —per sobre del 70% a la pública— ni per la potència de les accions —tancaments, piquets, talls, marxes lentes, manifestacions històriques—, sinó per mesos d'organització prèvia.

Aquesta campanya l'hem construït sobre tres principis fonamentals: decidir col·lectivament les reivindicacions; no actuar de forma reactiva en clau de moviment, sinó organitzar la base fins a arribar a la majoria i democratitzar les decisions

Les més de 50.000 signatures recollides als centres en suport del manifest "Dignifiquem la Professió", les mobilitzacions del 15 de novembre —30.000 persones a Barcelona— i del 24 de gener, i el mapa d'assemblees són múscul, entrenament previ. Cada centre que passa de la queixa individual a la decisió col·lectiva canvia la relació de forces. També hem après de cicles recents: la lluita contra Cambay va establir 35.000 persones i revertir part de les retallades, una conquesta enorme, però va deixar cansament i mal regust perquè no es va viure com a conquesta col·lectiva. I, mentrestant, l'Administració culpabilitzava els docents dels resultats

mentre la inversió seguia encallada prop del 3% del PIB, lluny del 6% previst a la LEC.

Per això, organitzar és la tasca central del sindicalisme: identificar lideratges, parlar amb tothom, teixir confiança i posar la negociació sota llum i taquígrafs. D'aquí la importància de fer retorn constant, obrir espais com el Fòrum Dignifiquem —on hem retransmès les meses de negociació en directe— i comprometre'ns a fer consultes vinculants a tot el col·lectiu per ratificar o rebutjar qualsevol acord.

Cada centre que passa de la queixa individual a la decisió col·lectiva canvia la relació de forces

Ara, després de l'11-F, el repte és consolidar assemblees i coordinacions territorials perquè qualsevol pas, també les vagues del 16 al 20 de març, siguin noves passes que ens reforcin. Sense estructura, el risc és desgastar-nos nosaltres i no a l'Administració. Amb estructura, podem posar límits clars, autoresponsabilitzar el col·lectiu i forçar un augment d'inversió real a l'educació pública: si hi ha ingressos rècord, no hi ha excuses. Dignificar la nostra professió requereix una majoria que aguanti, decideixi i guanyi. Ben juntes. No idealitzem mecanismes: afirmem democràcia. Encara queda camí i no hi ha garanties, però la lliçó és clara: quan la professió parla en primera persona i s'organitza des de baix, el terreny de joc canvia. Com el 1988, la victòria dependrà de la xarxa que estem reconstruint escola a escola, institut a institut.

Després de l'11-F, el repte és consolidar assemblees i coordinacions territorials perquè qualsevol pas, també les vagues del 16 al 20 de març, siguin noves passes que ens reforcin